

MOLNÁR ZSOLT

Rózsával megszólított

*„Csak szeretni hajolj meg”
René Char*

Ha most nálad lehetnék, megfognám kezedet. Az egyikbe fehér rózsát, a másikba piros rózsát tennék. Ülnék veled szemben, hogy szemem rátaláljon szemedre. Szememmel szeretnék megszólítani, bejárva a hallgatás zugait. A tartózkodó némaság nem lehet gát, mégha olykor mosolytalan is.

Ha most nálad lehetnék, kívánnám mosolyodat. A mosoly is megszólít, miként ablakodban a rózsa a fényt. A mosoly megsejtett csodák kapuja. A mosoly megnyit, a rózsa megköt, a fény megtart. Áthatja neszező sóhajom. A fény a szem ébredő mosolya. Megsebzettek reménye is.

Ha most nálad lehetnék, a fény átvirrasztaná az éjszakát. Csillagözön simogatná arcod, bárcsak magam tenném. Homlokodhoz hajolnék, rálehelve halk sóhajokat, megtörve szótlanságot, lerázva vak ösztönöket. Szemem fényében nézném a szemed. Hallgatnálak. Ülnék veled szemben, te rózsával megszólított, ha melletted lehetnék.

2001. november 4.